

af inhumane Husbønder, siger jeg: Nej, den Tid, tror jeg, er forbi. Det er ikke saa let som i gamle Dage at gaa hen og faa Tjenestedrenge og -piger til at vogte Kreaturer. De kommer ikke til de daarlige Steder. Den Husbond, der vil prøve paa at udnytte sit Tyende paa utilladelig Maade, vil ganske sikkert blive afskaaret fra at faa noget Tyende.

Justitsministeren (Zahle): Det var en god Trøst, den ærede sidste Taler (N. C. Jensen) gav, at vi ikke behøvede at træffe nogen Bestemmelser i Loven om bestemte Klokkeslæt for, naar Tjenestedrenge og Tjenestepiger under 18 Aar maa benyttes af Husbonden; thi en Husbond kan ikke komme til at misbruge saadanne unge Medhjælpere, det tillader Forholdene og Omstændighederne ikke, for hvis Husbonden gør det, kan han ikke faa saadanne unge Medhjælpere. Hvis dette er en Regel, som ingen Undtagelser har, behøver vi ingen Lovbestemmelser i det hele taget, og hvis vi skal slaa os til Ro paa det Grundlag, kunde vi spare os hele vort Arbejde. Men hvis vi skal lovgive paa dette Omraade, maa vi virkelig ogsaa have bestemte Regler og ikke sige, som det ærede Medlem foreslaar i Ændringsforslag Nr. 14, at „Medhjælpere under 16 Aar maa ikke beskæftiges ved Arbejde, der i Forhold til deres Alder skønnes at overstige deres Kræfter, og ikke i længere Arbejdstid, end der normalt gælder henholdsvis i By og paa Land“. Hvad vil dette sige? Det er ganske ubestemt og svævende: „skønnes at overstige“ „hvad der normalt gælder“ . . . o. s. v. En saa ubestemt Regel vil det ærede Medlem have indført, fordi, som han siger: vi maa ikke have Klokkeslæt, vi skal bort fra Klokkeslæt.

Hvad er det da for slemme Klokkeslæt, det ærede Medlem vil have, at vi ikke maa gennemføre her? Det er Klokkeslættet Kl. 5 om Morgenen, som det Tidspunkt, hvor et Barn skal være forpligtet til at begynde at arbejde, og Kl. 8 om Aftenen som det Tidspunkt, hvor Husbonden skal være forpligtet til at holde op at lade vedkommende Barn arbejde. Disse to slemme Klokkeslæt, Kl. 5 Morgen som Begyndelsestidspunktet og Kl. 8 Aften som Slutningstidspunktet, generer det ærede Medlem; disse to onde Klokkeslæt maa vi ikke faa ind i Loven. Hvis man vil mærke sig det, vil man forstaa, at de humane Betragtninger, ud fra hvilke det ærede Medlem taler, er ikke af en saadan Beskaffenhed, at de bør vinde almindelig Tilslutning. Det, der efter Paragraffen kan kræves af et Barn i Tjenesteforhold, er, at det i Tidsrummet mellem Kl. 5 Morgen og

8 Aften skal arbejde i 10 Timer med Fra-drag af 1½ Times Spise- og Hviletid. Er det Klokkeslæt, der er saa slemme mod Arbejdsgiveren, at de ikke er til at finde sig i? Nej, det er det virkelig ikke. Jeg maa derfor meget bestemt fraraade, at Tinget slutter sig til det Ændringsforslag, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for.

Hovedsagen ved hele det Emne, vi her beskæftiger os med, er imidlertid, at Tyendeloven bliver ophævet, og at de, der tidligere har været stillede under Tyendeloven af 10. Maj 1854, bliver Medhjælpere under almindelig Lovgivning. Der er jo ogsaa Enighed fra alle Sider om, at Tyendeloven skal bortfalde. Den vilde bortfalde ved det Lovforslag, jeg har fremsat, og det samme vil blive Tilfældet ved Vedtagelsen af de her stillede Ændringsforslag, bortset fra det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (R. Andersen). Det er det eneste Medlem, som indtager et Særstandpunkt paa dette Omraade, men jeg vilde gøre det ærede Medlem Uret, hvis jeg vilde sige, at han vil opretholde Loven af 10. Maj 1854, det vil det ærede Medlem jo paa ingen Maade.

Naar jeg saa vender mig til de enkelte Kapitler, kan jeg, hvad Kapitel 1 angaar, tiltræde de Ændringsforslag, som er stillede af Udvalget eller af Udvalgets Flertal, samt Ændringsforslaget under Nr. 12 eller Ændringsforslaget under Nr. 15. De to Ændringsforslag kan jeg i og for sig tiltræde begge to. Jeg ser nok, at der er en lille Forskel mellem dem af en halv Times Arbejdstid, men paa den anden Side finder jeg, at skønt Ændringsforslaget under Nr. 15 bevarer den længere Arbejdstid af 8½ Time, er det en rigtig og tydelig Affattelse, det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) har givet. Bestemmelsen om Arbejdstidens Længde, idet han nævner selve Arbejdstiden som 8½ Time. Jeg vil derfor kunne tiltræde, hvilket af Ændringsforslagene Nr. 12 og 15 det skal være, men kun det ene af dem kan jo vedtages.

Hvad Kapitel 2 angaar, blev jeg angrebet af Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede 6te Medlem for Præsto Amt (Ulrich), som mente, at jeg paa dette Punkt underkaster mig Udvalgsflertallets Vedtagelse, skønt jeg i Virkeligheden staar paa et andet Stade. Nu er det jo i sig selv ikke rigtigt at spotte en Minister, fordi han under en Forhandling med et Udvalg kan gaa ind paa en eller anden Bestemmelse, som Udvalgsflertallet ønsker gennemført; men det Grundlag, hvorpaa det ærede Medlem gjorde det, hviler desuden paa en posi-